

irigység miatt tudjuk szerintem a nagyobb példányokat is viszonylag könnyen horogra keríteni, könnyebben, mint például egy öreg, rafinált, magányos piszt-rángot. Nem azt mondom, hogy bármikor, erőfeszítés nélkül tudunk 50 centi feletti domolykót fogni (különösen tiszta, lassú folyású vizekben nem), de társas életmódjuk javítja az esélyeinket. Ahol egy példányt sikerült fogni, ott tartunk ki egy ideig, ha nem zavartuk meg őket különösebben, akkor lehet, hogy a csapat néhány tagját még sikerül a szákba terelni.

HORGÁSZATA

Annak ellenére, hogy nem vagyok a szárazlegyezés rajongója, domolykóra leggyakrabban így horgászom. Még télen is eredményesek lehetünk szárazlegyekkel! Elsősorban szárazföldi rovarokat (terrestrials) utánzó legyeket használok, mint például a Chernobyl Ant és variációi, a polibogár, Dave's Hopper, Dave's Cricket.

Domolykótáplálékok

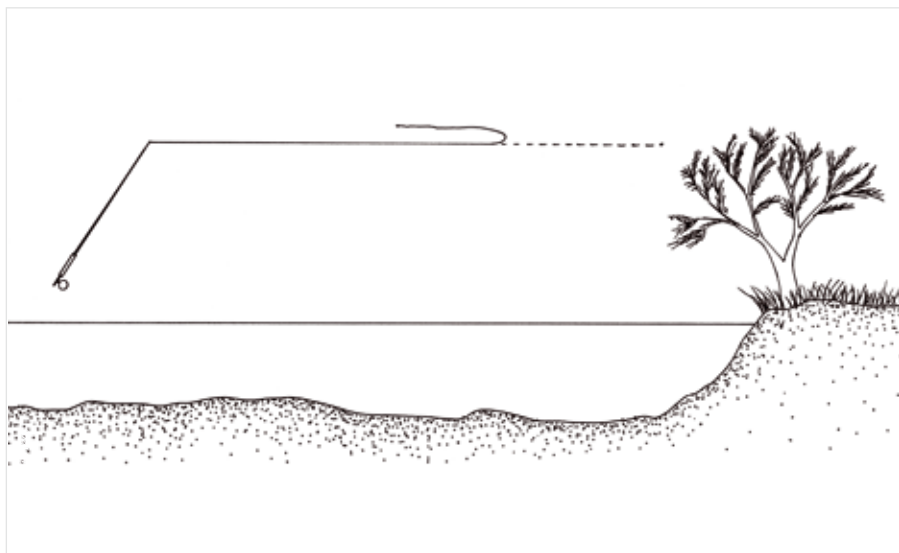
Használhatunk fantázialegyeket, mint például a Red Tag, a Witch, vagy a Stimulatorok. Horgászhatunk domolykóra mindenféle klasszikus szárazléggyel is, de egy dolgot el kell ismerni, a polifoamból készült legyek, amellett, hogy talán a legeredményesebbek, a horgászat sokkal kényelmesebb velük, mint bármilyen más típussal. Nem áznak el, és akármilyen nyálkásak lesznek a fogott halaktól, nem kell küzdenünk a légy tisztításával és szárításával. Én a legritkább esetben használok nem polifoam szárazlegyet domolykóra.

Horgászat közben legtöbbször felülről járom végig a kiszemelt szakaszt, bár úgy gondolom, hogy szárazléggyel sokszor eredményesebb, ha felfelé gyalogolunk, a sodrással szemben. Így viszont állandóan küzdenünk kell a víz erejével, ami egy idő múlva elég fárasztó lehet. Lefelé gyalogolva a part menti sávot dobálom.

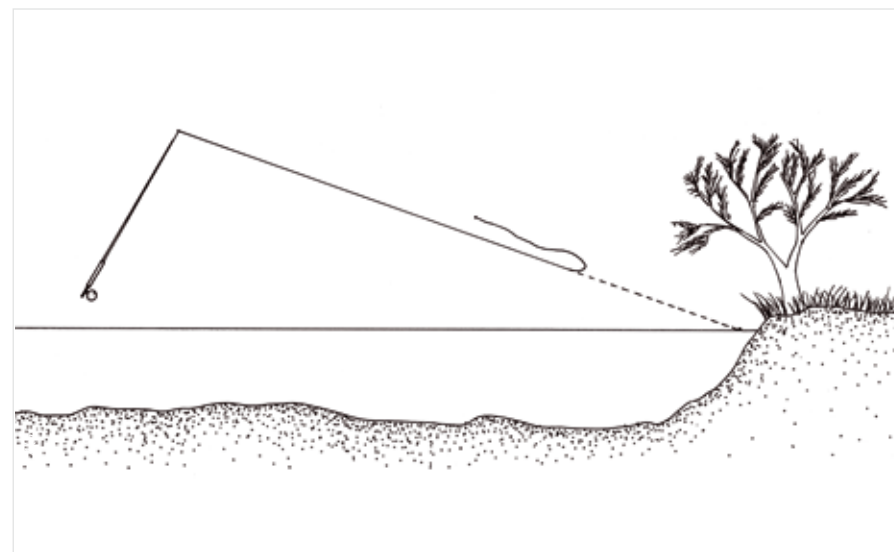
Mint már írtam, szeretem először a sodorvonal szélét meghorgászni, és csak utána dobok közvetlenül a parthoz.

A domolykó szárazlegyes horgászatában a legfontosabb a megfelelő prezentáció. A szárazföldi rovarok vízbe hullva nagyot toccsannak, hiszen relatíve nehezek. Ezt kell utánoznunk. A péres, pisztrángos horgászatban használatos pihe-puha prezentáció, ha legyünk lassan, finoman, hangtalanul ér vizet, itt mit sem ér. Persze túlzásokba se essünk, nem egy vízbe hulló malomkővet kell imitálnunk. Előbb-utóbb rá fogunk érezni a megfelelő technikára.

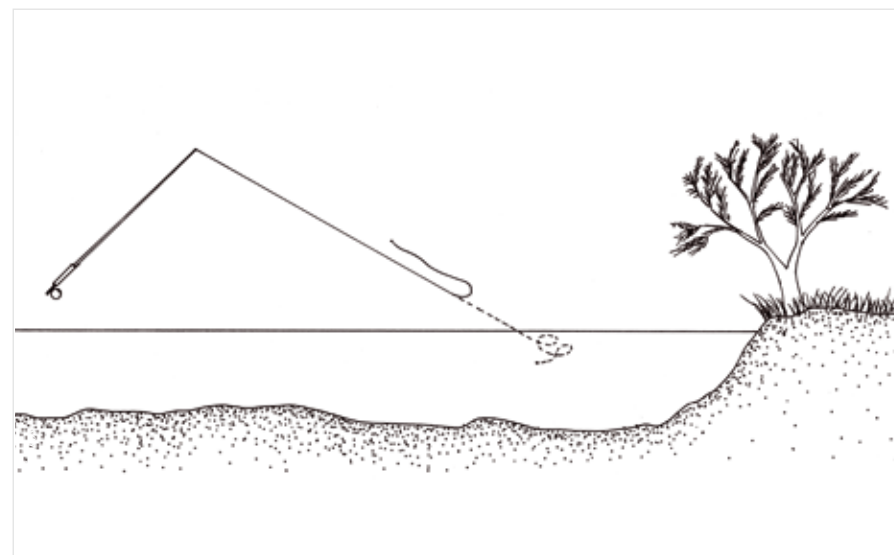
Ahhoz, hogy a legyet bele tudjuk csapni a vízbe, másképp kell dobunk, mint eddig megszoktuk. Nem a víz fölé, hanem lefelé a vízre kell céloznunk. Az a jó, ha a zsinór a levegőben átfordítja az előkét, az pedig átfordulás közben a legyet már beletoccsantja a vízbe. Ha felfelé célzunk, akkor az előke a levegőben egyenesedik ki, és a légy finoman fog lehullani. Ha túlzottan lefelé céloztunk, akkor már a legyezőzsinór vége is a vízbe csapódik, ami elriaszthatja a halakat. Az erős dobás miatt általában hullámos a zsinór és a vízre érés után a légy szabadon úszik, nem húzza el a sodrás (dead drift). Mivel általában a mederben, ahol állunk, gyor-

Ha szemmagasságba célzunk, a legyünk túl puhán ér vizet, nem vonja fel magára a halak figyelmét

Domolykó horgászatánál ez a helyes prezentáció

Ha túlzottan lefelé célzunk, akkor a vízbe csapódó zsinór hangja riasztó lehet

sabban folyik a víz, mint ott, ahol a légy sodródik, ezért, ha hosszabban akarjuk úsztatni a legyünket, reach castet használunk. A botot az utolsó előrelendítésnél viszonylag magasan állítjuk meg, majd oldalirányban vigyük le a víz színéig, úgy, hogy közben zsinórt engedünk ebbe a mozdulatba.

Ha olyan léggel horgászunk, aminek gumilábai vannak, akkor érdemes egy kicsit várni, miután belekapott a sodrás a zsinórba, és hagyni, hogy csíkot húzva maga után kényszerpályán sodródjon befelé (wet fly swing). Sokszor van az ilyen húzott légyre kapás. Ezt a technikát igazán akkor tudjuk alkalmazni, ha kicsit lefelé dobunk, akkor nem fog túl gyorsan szánkázni a víz tetején a szárazlégy.

Ugyanígy, a wet fly swinget alkalmazva szoktam horgászni nedves legyekkel, streamerekkel de még a nimfákkal is domolykóra. Sokszor előfordul, hogy ha a szárazlégyre rámozduló testesebb halat elpuskázom, akkor egy légycsere után, általában nedvessel megfogom. Erre a műfajra kedvencem az Orange Partridge. Streamerek közül (amiket ugyanezzel a sodortatós módszerrel szoktam felkínálni) jók a különböző muddlerok, a woolly bugger vagy a fekete marabu farkú, fekete testű, általam Bienek-streamernek hívott típus. Nimfák közül jó lehet a Black

